

In een preek bij Mark.9:35 bepaalt ds. Rijn de Jonge de gemeente bij haar dienende houding. Tijdens de dienst zongen we uit Psalmen voor nu: 8:1-2, Psalm 86, EL 88:1,2,5,6, 428: 1,2,3, Gezang 482: 1,2,7,8, 463: 1,4,5, Opwekking 585

De dienende gemeente - De ander belangrijker achten dan jezelf, naar het voorbeeld van Jezus Christus. We hebben van het leven een wedstrijd gemaakt. In sport, in dagelijkse contacten, op het werk, zelfs in de kerk: ben jij net zo gelovig als ik? In die wedstrijd vallen slachtoffers.

Jezus draait de machtsverhoudingen radicaal om: wie het goede zoekt voor God en naaste, in barmhartigheid, in vrede, in recht voor de ander: die kiest de goede weg. Je moet willen dienen, de minste willen zijn. Dat zien we vooral bij Jezus zelf. Hij is ieders dienaar. Jezus zal sterven en op de derde dag weer opstaan. Sterven voor onze zonden. Hij geeft zich over. Zo wil God dat. Jezus gehoorzaamt. In wat de mensen Jezus aandoen, voltrekt zich onze redding. Aan het kruis laat Hij zien dat Hij ons uitnemender acht. Hij gaat die weg vrijwillig.

Toen Petrus bij de aankondiging van Zijn lijden tegen de woorden van Jezus inging, werd Jezus boos. Zijn wij anders dan Petrus, dan de discipelen? Kunnen we werkelijk snappen dat Jezus aan het kruis ging voor onze zonden? We kunnen het gelovig aanvaarden, maar snappen.... Door de weg die Jezus ging, is Hij van de laatste de eerste geworden. Jezus die het grootste is, doet het minste werk.

Als we Jezus' discipel willen zijn, moeten we Hem volgen, ook de minste willen zijn, dienstbaar zijn. Dat in tegenstelling tot wat we van nature graag doen: de beste, de meeste willen zijn. In de tijd van Jezus waren het de Farizeeërs die zich erg belangrijk voelden met hun kennis van de wetten. Hoe zit dat met ons? Zijn we graag ergens de beste in of zijn we bescheidener? Als kinderen van God is het nodig onszelf weg te cijferen, de minste te zijn. Voor Jezus zijn kinderen de toetssteen en hoe wij met hen omgaan. In de orde van genade is er ruimte voor de geringen, voor hen die dat hoge niveau niet halen – zoals voor de kinderen, maar ook voor mensen die minder bedeed zijn.

We moeten de minsten willen zijn. Prestaties tellen niet binnen de kerk. Hoe ontvangen we elkaar? Zien we mensen over het hoofd? Wanneer telt iemand voor ons mee? Tellen in onze omgeving de kleinen vol mee? Het zwakke vraagt soms hinderlijk veel aandacht, denk aan zorg, ouderen, armen. Leef van Gods genade, van de dienst van Jezus Christus en wees elkaars dienaar.

Gesprekspunten:

1. Is er iets in deze Keek wat je heeft aangesproken, of waar je juist moeite mee hebt?
2. Hoe (vals) bescheiden zijn wij?
3. Hoe zien wij onze kinderen:
 - a. als volwasenen in de dop?
 - b. als nog-net-niet?
 - c. anders?
4. Wat houdt ons tegen om te zijn zoals God dat wil en zoals Jezus dat heeft voorgeleefd?
5. Hoe gaan we om met een hulpvraag?
6. Hoe ziet bijbels geven eruit?
Probeer het onderscheid te benoemen tussen geven en lenen.
7. Is het toeschieten bij een hulpvraag altijd de beste hulp? Zijn er situaties denkbaar waarbij je beter niets doet?